

ชื่อเรื่องวิจัย : การวิเคราะห์หัตถ์ลักษณะของคนพิการในสังคมไทย

ผู้วิจัย : ณัฐนันท์ คำภา

ชื่อสาขาวิชา : ภาษาไทย

ปีที่วิจัย : 2552

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หัตถ์ลักษณะของคนพิการของบุคคลในสาขาต่าง ๆ และวิเคราะห์หัตถ์ลักษณะของคนพิการที่แฝงอยู่ในวาทกรรมคนพิการ โดยเก็บข้อมูลจากวาทกรรมคนพิการที่เขียนโดยกลุ่มบุคคลในสาขาต่าง ๆ ในปี พ.ศ.2552 ที่ปรากฏในเว็บไซต์มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย www.tddf.or.th ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลจากเว็บไซต์มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย จำนวน 3 ห้อง ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการมากที่สุด ได้แก่ ห้องชีวิตคนพิการ เป็นข้อมูลประเภทข่าวจากหนังสือพิมพ์ ห้องต่อพงษ์ เป็นข้อมูลประเภทเทคโนโลยี และห้องสมุด เป็นข้อมูลประเภทความรู้ทางด้านการแพทย์ ทั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มข้อมูลในแต่ละห้อง จำนวนเดือนละ 2 ครั้ง คือครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของแต่ละเดือน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2552 เรียงเรื่อยไปจนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2552 แต่หากเดือนใดไม่ปรากฏข้อมูลก็จะข้ามไป รวมจำนวนข้อมูลทั้งสามห้องทั้งสิ้น 64 เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า คำที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ คำที่มีความหมายตรงตามรูปคำ ร้อยละ 44.22 รองลงมาได้แก่ คำที่บอกลักษณะหรือประเภทของความพิการ ร้อยละ 29.25 การใช้คำที่มีความหมายตรงตามรูปคำและคำขยายถึงความพิการ ร้อยละ 23.13 และการใช้อุปลักษณะ ร้อยละ 3.40 ตามลำดับ ส่วนหัตถ์ลักษณะของคนพิการที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ ความน่าสงสาร น่าเวทนา ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ บุคคลทั่วไปต้องช่วยเหลือ ผิดแผนหรือฟื้นฟู ร้อยละ 50.72 รองลงมา ได้แก่ ความบกพร่อง ไม่ปกติ เป็นปัญหาในการดำเนินชีวิต ร้อยละ 14.49 การเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคม ร้อยละ 11.59 ความมหัสจรรย์และน่าชื่นชม ร้อยละ 7.25 ความทุกข์ทรมาน ความโชคร้าย ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ร้อยละ 5.80 การเป็นปัญหาอุปสรรค เป็นภาระของผู้อื่น ร้อยละ 5.80 และการเป็นเหยื่อของคนร้าย ร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

คำสำคัญ : 1.หัตถ์ลักษณะ 2.คนพิการ 3.ภาษาที่ใช้สื่อ